

Seller ikke Bestemmelsen i § 34, saaledes som denne Paragraf endelig er bleven affattet, eller Bestemmelsen i § 43 om Afkortning i det befarnede Mandsskabs Tjenestetid kan Ministeriet ansee for ubetinget heldige.

Da de ovennævnte Bestemmelser imidlertid enten ere vedtagne med meget stor Stemmeflerhed eller i den Form, hvort de nu foreligge, er Resultatet af Smødefønnen fra begge Sider, har Ministeriet, der ikke anser de ovennævnte Indvendinger for at være af nogen aldeles afgjørende Betydning, som ovenfor bemærket troer det rigtigst at godkjende Udbyttet af Sagens tidligere Behandling og altsaa at forelægge Lovforslaget i den Form det ved denne Behandling endelig havde faaet. Man har ved de foranstaaende Bemærkninger alene villet antyde, at, skjøndt Udkastet i denne Form forelægges af Ministeriet, kan det dog ikke i alle dets Enkeltheder betragtes som et Udtryk for den efter Ministeriets Mening hensigtsmæssigste Ordning af de pågældende Forhold.

Affet fra de i Lovforslaget optagne Bestemmelser vedrørende de Geistliges Værnepligt (§§ 38 og 39), fra en mindre væsentlig Ændring i § 33, hvorom nærmere nedenfor, og fra enkelte Sprogændringer, der ikke vedrøre Lovforslagets Indhold, forelægges derfor nærværende Forslag ganske i den Form, hvort Lovforslaget endelig vedtoges af Folketinget i forrige Samling.

Den af Ministeriet foretagne Ændring i § 33, 9de Stykke, der tillige har nødvendiggjort en Forandring af Udtrykket i § 35 i Slutningen, gaar ud paa, at den almindelige Regel, hvorefter i samme Togtklasse den Befarne, der har et høiere Befarenhedsnummer, skal indkaldes forud for den, der har et lavere, fraviges, forsaavidt angaaer de Befarne, der ere uden Togter, saaledes at blandt disse den med det lavere Numer indkaldes forud for den med det høiere.

Den heromhandlede Bestemmelse i § 33, i hvilken der ingen Ændring er foretaget under Sagens Behandling i Rigsdagens forrige Samling, stemmer ordlydende overens med den tilsvarende Bestemmelse i den nu gældende Værnepligtslov (§ 24, 7de Stykke).

Der er imidlertid ved den i nærværende

Udkast i Overensstemmelse med det af Rigsdagen Vedtagne foreslaaede ny Indkaldelsesmaade aabnet en Mulighed for ved den foretagne Ændring i denne Bestemmelse at tilvebringe en ligeligere Fordeling af Værnepligtsbyrden paa det befarnede Mandsskab. Til Grund for Forslaget om en ny Indkaldelsesmaade for det befarnede Mandsskab ligger, som ovenfor fremhævet, den Forudsætning, at der aarlig vil gaae saa mange søfarende Værnepligtige over fra Løjsdrullen til Sødrullen, at der under almindelige Forhold vil være tilstrækkeligt Mandsskab tilstede blandt de Befarne uden Togt til Bemanning af de Skibe, der aarlig skulle udrustes. Viser denne Forudsætning sig rigtig — hvorom det ikke er muligt allerede nu at udtale en paa Kjendsgjerninger støttet Mening — vil der aarlig være ikke faa af dem, der i Genhold til Ministeriets Kundgjørelse om Indkaldelse af befarent Mandsskab have afleveret deres Søfartsbøger, som ikke ville blive medtagne under Indkaldelsen. Ved nu ogsaa blandt de Befarne uden Togter at lade den almindelige Regel om, at det høiere Numer skal indkaldes fremfor det lavere, det vil sige de yngre Befarne fremfor de ældre, være gældende, vil den engang ved Indkaldelsen forbigaaede Befarne Nar for Nar have mindre Sandsynlighed for at blive indkaldt og Tallet af dem, der udenat have gjort Tjeneste naae Albersgrændsen (§ 37) vil forøges, hvilket i mange Henseender vil medføre Ulemper ikke mindst for de andre Befarne, idet jo flere der naae Albersgrændsen udenat have et Togt, des oftere vil det hælde, at Søfartsbøgerne i Aarets Løb gives tilbage til Befarne, der i Aarets Begyndelse ere stoppede, for at de kunde give Plads for hjemvendte Befarne, der i Genhold til § 37 skulle forlods indkaldes.

Ministeriet troer derfor, at det fra alle Sider vil erkjendes at være det rigtigste, at blandt de Befarne uden Togter, der alle, forsaavidt de ere tilstede her i Landet, naar Indkaldelse finder Sted, skulle aflevere deres Søfartsbøger, de ældre indkaldes forud for de yngre. Den Befarne, for hvem det er af Bigtighed saa tidligt som muligt at faae et Togt, vil altid have det i sin Magt at siffre